TUCHTCOMMISSIE BETAALD VOETBAL

KONINKLIJKE NEDERLANDSE VOETBALBOND

1. Het verloop van de procedure

Per e-mailbericht van 2 november 2026 is de heer L. Robben, hierna 'de speler', door de aanklager betaald voetbal, hierna 'de aanklager', ten laste gelegd dat hij zich tijdens de wedstrijd FC Groningen O19 – AFC O19 van 3 oktober 2026 schuldig heeft gemaakt aan het trappen van een tegenspeler, althans ernstig gemeen spel ten opzichte van een tegenspeler.

De aanklager heeft via FC Groningen aan de speler een schikkingsvoorstel gedaan, dat inhield dat, de speler met ingang van 3 november 2026 wordt uitgesloten van deelname aan competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop het O19 elftal van zijn club 3 (drie) achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld, waarvan 1 (één) wedstrijd voorwaardelijk, zulks met een proeftijd van 1 (één) jaar.

Het schikkingsvoorstel is niet geaccepteerd met als gevolg dat de zaak aan de tuchtcommissie betaald voetbal, hierna 'de tuchtcommissie, is voorgelegd.

De tuchtcommissie heeft in aanwezigheid van de aanklager de zaak mondeling behandeld op donderdag 5 november 2026. Zij heeft bij die gelegenheid de speler gehoord, bijgestaan door zijn gemachtigde, de heer mr. I. de Jonge en de teammanager, R. Kooi. Bij de mondelinge behandeling is onder meer kennisgenomen van beelden.

2. Standpunt en vordering van de aanklager

De aanklager is van mening dat het ten laste gelegde bewezen dient te worden geacht, omdat de speler zich schuldig heeft gemaakt aan een gewelddadige handeling, subsidiair ernstig gemeen spel. De aanklager verwijst daarbij naar de definities uit de Spelregels veldvoetbal 2025/'26. Van een gewelddadige handeling is sprake wanneer een speler buitensporige inzet of geweld gebruikt ten opzichte van een tegenstander buiten een duel om de bal. Van ernstig gemeen spel is sprake wanneer een speler tijdens een duel om de bal met buitensporige inzet handelt of de veiligheid van een tegenstander in gevaar brengt.

Volgens de aanklager kan op basis van het strafrapport van de scheidsrechter, de schriftelijke verklaring van de speler en de beschikbare videobeelden het ten laste gelegde bewezen worden verklaard. De aanklager baseert zijn standpunt onder andere op de wijze waarop de speler de actie inzet, de richting van de tackle, het ontbreken van een reële poging om de bal te spelen, het contact met de benen van de tegenstander, de snelheid en intensiteit van de actie.

Volgens de aanklager blijkt uit de videobeelden dat de speler met snelheid een tackle schuin van achteren inzet, gericht op de benen van de tegenstander. Daarbij raakt hij de tegenstander op de benen en wordt deze ten val gebracht. Uit de beschikbare bewijsmiddelen leidt de aanklager af dat de speler de actie niet inzet met het doel de bal te veroveren, maar uitsluitend om zijn tegenstander af te stoppen. Gelet hierop is naar de mening van de aanklager sprake van het raken c.q. trappen van een tegenstander. Nu de actie volgens de aanklager niet kan worden aangemerkt als een duel om de bal, kwalificeert het handelen van de speler als een gewelddadige handeling.

Subsidiair stelt de aanklager zich op het standpunt dat, als de tuchtcommissie niet tot een bewezenverklaring van een gewelddadige handeling komt, sprake is van ernstig gemeen spel. De speler springt volgens de aanklager met de benen naar voren in op zijn tegenstander, raakt deze vervolgens en brengt hem ten val. Door op deze wijze te handelen heeft de speler met buitensporige inzet gehandeld en de veiligheid van zijn tegenstander in gevaar gebracht.

Strafmaatoverweging
Bij de bepaling van de strafmaat heeft de aanklager aansluiting gezocht bij de geldende richtlijnen voor ernstig gemeen spel. Indien aansluiting was gezocht bij de richtlijnen voor het trappen van een tegenspeler, zou een schikkingsvoorstel met een hogere straf zijn aangeboden. De aanklager heeft daar in dit geval niet voor gekozen. De aanklager handhaaft ter zitting de in het schikkingsvoorstel opgenomen straf en verzoekt de tuchtcommissie de speler een uitsluiting op te leggen van 3 (drie) wedstrijden, waarvan 1 (één) wedstrijd voorwaardelijk.

3. Standpunt namens en van de speler

De speler verzoekt de tuchtcommissie hem primair vrij te spreken van het ten laste gelegde en subsidiair, als de tuchtcommissie het ten laste gelegde bewezen acht, de straf te matigen. De speler voert daartoe het volgende aan.

Het trappen van een tegenstander
De speler voert primair verweer tegen de kwalificatie van zijn handelen als het trappen van een tegenstander. Volgens de speler en diens gemachtigde geeft het strafrapport van de scheidsrechter geen volledig juiste weergave van hetgeen zich heeft voorgedaan. Onder verwijzing naar de videobeelden wordt aangevoerd dat sprake was van een duel om de bal, waarbij de speler een sliding inzette op het moment dat de tegenstander de bal vooruit speelde. Daardoor kwam de speler te laat in zijn actie.

Volgens de speler heeft hij niet naar de benen van de tegenstander getrapt, maar zijn been vóór de tegenstander geplaatst. De speler stelt dat hierdoor eerder sprake is van een blokkering van de looplijn dan van een trappende beweging. Daarbij wordt erop gewezen dat geen sprake is geweest van een handeling met buitensporige inzet of geweld, zoals bedoeld in de Spelregels.

Daarnaast voert de speler aan dat de aard en intensiteit van de actie beperkt is geweest. Er is volgens hem geen sprake van een gerichte schop, geen excessieve kracht en evenmin van een situatie waarbij de lichamelijke integriteit van de tegenstander ernstig werd aangetast. De tegenstander heeft geen letsel opgelopen en heeft de wedstrijd kunnen vervolgen. Gelet op het vorenstaande is volgens de speler geen sprake van het trappen van een tegenstander en dient vrijspraak te volgen.

Ernstig gemeen spel
Subsidiair betwist de speler dat sprake is van ernstig gemeen spel. Volgens de speler dient bij de beoordeling te worden gekeken naar de uiterlijke verschijningsvorm van de actie en de mate van gevaarzetting. De speler stelt dat hij de sliding van opzij heeft ingezet in een poging de bal te spelen. Daarbij zou sprake zijn geweest van een gematigde snelheid en beperkte intensiteit. Volgens de speler heeft hij de sliding uitgevoerd met een gebogen been en de noppen naar beneden gericht. Er zou geen contact hebben plaatsgevonden tussen de noppen en de tegenstander.

Verder voert de speler aan dat hij de noodzakelijke inspanning niet heeft overschreden en dat geen sprake is geweest van buitensporige inzet. Hoewel de tegenstander door de actie ten val is gekomen, is volgens de speler de veiligheid van de tegenstander niet in gevaar gebracht op een wijze die te kwalificeren valt als ernstig gemeen spel. Daarbij acht de speler van belang dat geen letsel is ontstaan en dat de risico's van de actie volgens hem beperkt waren. Gelet op het vorenstaande concludeert de speler dat niet kan worden vastgesteld dat sprake is geweest van ernstig gemeen spel in de zin van de Spelregels.

Strafmaat en conclusie
De speler verzoekt, zoals eerder aangegeven, de tuchtcommissie primair hem vrij te spreken van het ten laste gelegde. Voor het geval de tuchtcommissie toch tot een bewezenverklaring komt, verzoekt de speler rekening te houden met de omstandigheden van het geval. Daarbij wijst hij op de beperkte intensiteit van de overtreding, de geringe mate van gevaarzetting, het ontbreken van letsel bij de tegenstander en het feit dat de actie volgens hem was gericht op het spelen van de bal. Gelet op deze omstandigheden verzoekt de speler de tuchtcommissie om, als zij tot sanctionering overgaat, een lagere straf op te leggen dan door de aanklager is gevorderd

4. Het oordeel van de tuchtcommissie

In deze zaak ziet de tuchtcommissie zich voor de vraag gesteld of de speler zich schuldig heeft gemaakt aan het trappen van een tegenstander dan wel aan ernstig gemeen spel. In overeenstemming met vaste jurisprudentie van zowel de tuchtcommissie als de commissie van beroep betaald voetbal kan voor een bewezenverklaring voorwaardelijk opzet voldoende zijn. Daarbij zijn de intenties van de speler niet doorslaggevend, maar de uiterlijke verschijningsvorm van de gedraging en de mate van gevaarzetting. Bij de beoordeling betrekt de tuchtcommissie onder meer de snelheid en intensiteit van de actie, de eventuele mogelijkheid om de bal te spelen, de mate van inzet, de plaats van het contact en eventuele gevolgen voor de tegenstander.

Gewelddadige handeling
Een speler maakt zich schuldig aan een gewelddadige handeling als hij buitensporige inzet of geweld gebruikt of probeert te gebruiken ten opzichte van een tegenstander, zonder dat sprake is van een strijd om de bal. Naar het oordeel van de tuchtcommissie kan op grond van de door de aanklager aangedragen bewijsmiddelen, te weten het strafrapport van de scheidsrechter, de verklaring van de speler en de beschikbare beelden, niet wettig en overtuigend worden vastgesteld dat de speler zich schuldig heeft gemaakt aan het trappen van een tegenstander.

De tuchtcommissie volgt de aanklager niet in diens standpunt dat uit de beelden blijkt van een tackle schuin van achteren, gericht op de benen van de tegenstander. De beschikbare beelden bieden daarvoor naar het oordeel van de tuchtcommissie onvoldoende steun. De beweging van de speler heeft naar haar oordeel veeleer het karakter van een zwaaiende beweging met de benen en de heupen, waarmee wordt getracht de tegenstander af te stoppen.

Hoewel daarbij contact met de tegenstander ontstaat en deze ten val komt, kan niet worden vastgesteld dat sprake is van een gerichte trapbeweging naar het lichaam of de benen van de tegenstander. Ook naar de uiterlijke verschijningsvorm van de gedraging bezien acht de tuchtcommissie onvoldoende aannemelijk geworden dat sprake is van het "trappen" van een tegenstander. Daarbij neemt de tuchtcommissie mede in aanmerking dat onder het begrip trappen in het normale spraakgebruik doorgaans een bewuste of gerichte schopbeweging wordt verstaan. Een dergelijke beweging kan de tuchtcommissie op basis van de beschikbare beelden niet waarnemen.

Voorts is de tuchtcommissie van oordeel dat de aard en intensiteit van het contact onvoldoende zijn om te kunnen spreken van buitensporige inzet of geweld in de zin van de Spelregels. De beelden tonen weliswaar een overtreding waarbij contact met de tegenstander ontstaat, maar geen geweldshandeling van zodanige aard of intensiteit dat deze als een gewelddadige handeling moet worden aangemerkt. Daarbij betrekt de tuchtcommissie ook dat uit het dossier niet blijkt dat de tegenstander als gevolg van de gedraging letsel heeft opgelopen. Gelet op het voorgaande acht de tuchtcommissie niet wettig en overtuigend bewezen dat de speler zich schuldig heeft gemaakt aan het trappen van een tegenstander. De speler wordt daarom van dit onderdeel van de tenlastelegging vrijgesproken.

Ernstig gemeen spel
Van ernstig gemeen spel is sprake als een speler in een duel om de bal handelt met buitensporige inzet of daarbij de veiligheid van een tegenstander in gevaar brengt. De tuchtcommissie stelt op grond van de aard en intensiteit van het contact vast dat van een dergelijke gedraging geen sprake is geweest. Niet is komen vast te staan dat betrokkene met buitensporige inzet heeft gehandeld dan wel de veiligheid van zijn tegenstander in gevaar heeft gebracht. Naar het oordeel van de tuchtcommissie voldoet de gedraging daardoor niet aan de criteria voor ernstig gemeen spel als bedoeld in de Spelregels. Betrokkene wordt daarom van dit onderdeel van de tenlastelegging vrijgesproken.

5. De beslissing

De speler wordt vrijgesproken van het ten laste gelegde.

Aldus beslist op 5 november 2026 door de heer mr. M. Nan, voorzitter, de heer mr. D. van den Brink en de heer F. van den Elzen, leden, bijgestaan door de heer mr. M. Faouzi, secretaris.